

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینة ایران

بهرام رحمانی
۰۷ سپتمبر ۲۰۲۴

فشار بر سازمان‌های کرد ایرانی در اقلیم کردستان عراق را محکوم کنیم!

یکی از مفاد توافق‌نامه امنیتی میان عراق و ایران که تخلیه سه اردوگاه سازمان‌های مخالف جمهوری اسلامی ایران در استان سلیمانیه بود، وارد مرحله اجرایی شد.

گفته می‌شود رسماً به آن‌ها اعلام شده است که باید اردوگاه‌های خود در زرگویز و زرگویزله و بانه‌گه‌وره را تخلیه کنند و همه اعضای این سه سازمان در اردوگاه سورداش مستقر شوند.

متأسفانه اکنون خبرهای ضد و نقیض رسیده از اقلیم کردستان عراق و آن‌هم در دومین سال‌گرد جنبش «زن، زندگی، آزادی»، بسیار نگران‌کننده هستند. خبر جدید این است که سه سازمان سیاسی کردستان ایران که با نام «کومله» فعالیت می‌کنند و دو سازمان در سال‌های گذشته از سازمان حزب کمونیست ایران انشعاب داده‌اند، پس از ماه‌ها فشار جمهوری اسلامی به حکومت اقلیم کردستان عراق و دولت مرکزی این کشور، پنج‌شنبه ۱۵ شهریور ۱۴۰۳، اردوگاه‌های خود در منطقه زرگویز نزدیک سلیمانیه را تخلیه کردند.

بنا بر این گزارش، اردوگاه‌ها این احزاب به منطقه «سورداش»، نزدیک شهر دوکان یکی دیگر از شهرهای تابعه سلیمانیه منتقل شده است.

محل استقرار جدید این احزاب اگرچه به نقطه مرزی ایران نزدیک‌تر از پیش شده است اما وضعیت جغرافیایی آن، دسترسی نیروهای این احزاب به داخل ایران را دشوارتر می‌سازد.

تخلیه اردوگاه‌های نزدیک به مرز ایران از سوی سازمان‌های سیاسی کرد مخالف جمهوری اسلامی ایران، بخشی از توافق‌نامه امنیتی است که میان عراق و ایران در ماه مارس ۲۰۲۳ منعقد شد.

از آن زمان قاسم اعرجی مشاور امنیت ملی عراق و ربیر احمد وزیر داخله اقلیم کردستان بیش از یکبار به ایران سفر کردند تا درباره چگونگی اجرای مفاد این توافق‌نامه با مقامات جمهوری اسلامی ایران گفت‌وگو کنند.

پیش از این نیز ریبر احمد وزیر داخله اقلیم کردستان اعلام کرده بود موضوع حضور افراد مسلح در مرز ایران مطابق با این توافق‌نامه حل و فصل شده است، مکان و اردوگاه ویژه‌ای برای این نیروها تدارک دیده شده است و از مناطق نزدیک به مرز ایران دور نگه داشته خواهند شد.

آکام نیوز(شبکه وابسته به نهادهای امنیتی و تروریستی جمهوری اسلامی ایران)، ادعا کرده است که طی روزهای اخیر، سران کومهله مهدی، کومهله کعبی و کومهله علیزاده، پذیرفته اند که اردوگاه های خود را تخلیه کنند.

طبق این گزارش، «سرکردگان کومهله، در حال برنامه‌ریزی‌های لازم هستند تا طی هفته‌های آتی، اردوگاه‌های اصلی را تخلیه کرده و به کمپ‌های تعیین شده منتقل شوند.»

«بر این اساس، مقرر شد پیشمرگان متاهل و خانواده‌ها به‌همراه فرزندان‌شان به کمپ سورداش منتقل شوند و پیشمرگان مجرد نیز به کمپ بالیسان منتقل می‌شوند.»

خبرگزاری رسمی دولت عراق(واع) نیز از تخلیه پایگاه‌های احزاب کردستانی مخالف جمهوری اسلامی ایران در اقلیم کردستان عراق خبر داد.

این خبرگزاری به نقل از کمیته عالی اجرای توافق امنیتی ایران و عراق گزارش کرد بر اساس تعهد ایران و عراق به مفاد توافق‌نامه مشترک و با تلاش مشترک دولت عراق، حکومت اقلیم کردستان و کمیته عالی مشترک ایران و عراق «مقرهای مستقر در نزدیکی مرز ایران تخلیه شده است.»

به گفته کمیته عالی مشترک ایران و عراق، احزاب کردستانی به محلی دور از مرز منتقل و خلع سلاح شده‌اند. این بیانیه در باره محل جدید اسکان پیشمرگه‌های احزاب کردستانی که از مقرهای نزدیک به مرز به اجبار خارج شده‌اند، توضیحی نداد اما سفیر جمهوری اسلامی در بغداد ادعا کرد آن‌ها به کمپ‌های آوارگان منتقل می‌شوند.

کمیته عالی مشترک اما تنها به این بسنده کرده است اعضای احزاب کردستانی با نظارت کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد، مراحل پناهندگی را طی خواهند کرد و نیروهای نظامی عراق در مرز مشترک با ایران مستقر و پرچم عراق برافراشته می‌شود.

در بیانیه مطبوعاتی منتشر شده «تخلیه» مقر احزاب در مجاورت مرز ایران «گامی بزرگ و مهم» توصیف شده است.

سفیر ایران در عراق هم در پیوند با همین موضوع گفت تیم مشترکی از ایران و عراق به اقلیم کردستان می‌رود تا نتایج توافق دو طرفه را ارزیابی کند.

«کومهله- سازمان کردستان حزب کمونیست ایران»، «کومهله کردستان ایران» و «کومهله زحمتکشان کردستان»، سه سازمانی هستند که فرآیند انتقال‌شان به اردوگاه‌های جدید، از پنجشنبه شروع شده است.

مراکز و اردوگاه‌های این احزاب با توجه به این‌که دو سازمان ناشی از انشعاب‌سال‌های پیش در حزب «کومهله - سازمان حزب کمونیست ایران» هستند، در مناطق بانه‌گه‌وره، زرگویز و زرگویزله نزدیک هم واقع شده بود و اکنون هم هر سه سازمان به منطقه‌سورداش منتقل شده‌اند.

گفته می‌شود منطقه سورداش، پیش از این در زمان جنگ با داعش، برای اسکان پناهجویان گریخته از جنگ داعش از منطقه مخمور، «اردوگاهی بزرگ برپا شده بود» که اکنون در اختیار این احزاب قرار گرفته است.

به‌نظر می‌رسد در این اردوگاه، مجموعه‌ای بزرگ از کانکس‌های پیش‌ساخته است که برای اقامت و زندگی نیروهای این احزاب و خانواده‌های آن‌ها مناسب نیست.

گفته می‌شود پیش‌تر یک اردوگاه دیگر در نزدیکی شهرک عربت در مسیر پنجوین به سلیمانیه برای جابه‌جایی به این احزاب پیشنهاد شده بود که این نیروها را در واقع در همان منطقه جغرافیایی به ایران نزدیک‌تر می‌کرد. بنا بر گزارش‌ها، پیش‌تر این احزاب با قباد طالبانی، معاون نخست‌وزیر اقلیم کردستان عراق و برادر دبیرکل فعلی حزب اتحادیه میهنی کردستان دیدار کردند.

در یک ماه گذشته، فشارها برای تخلیه اردوگاه‌های این سازمان‌ها شدت گرفته و از جمله هیاتی از دولت مرکزی عراق هم با رهبران این احزاب دیدار کرده و هشدار داده است: «در صورت مقاومت در برابر این خواسته، دولت مرکزی با کمک حشد شعبی علیه آن‌ها به زور متوسل خواهند شد.»

از موشک‌باران اقلیم کردستان تا عقد قرارداد امنیتی با عراق فشارهای جمهوری اسلامی برای خلع سلاح شاخه نظامی احزاب کردستان ایران در اقلیم کردستان عراق و تخلیه اردوگاه‌های آنان در سال‌های اخیر ادامه داشته است، اما با شروع خیزش انقلابی ۱۴۰۱ این فشارها تشدید شد و با موشک‌باران مقر این احزاب ابعاد تازه‌ای یافت.

سپاه پاسداران روز چهارشنبه ششم مهر ۱۴۰۱ با موشک و پهپاد انتحاری مواضع و اردوگاه‌های این احزاب در اقلیم کردستان عراق را هدف قرار داد. در این حمله دست‌کم ۱۷ نفر کشته و بیش از ۵۰ نفر زخمی شدند. در جریان این حملات، سپاه یک مدرسه را هدف قرار داد.

سپاه پاسداران، همچنین در ۲۳ آبان ۱۴۰۱ برای چندمین بار مراکز این احزاب در اقلیم کردستان را هدف حمله موشکی قرار داد که به گفته سامان برزنجی، وزیر بهداشت اقلیم، دست‌کم یک کشته و هشت زخمی برجای گذاشت. سپاه پاسداران بامداد دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۱ هم حمله‌ای موشکی و پهپادی به مواضع حزب دموکرات کردستان ایران انجام داد که در آن سه موشک به اماکن حزبی، از جمله بیمارستان حزب در کوی سنجق اقلیم کردستان عراق اصابت کرد و تعدادی کشته و زخمی بر جای گذاشت.

مقامات جمهوری اسلامی، ۲۸ اسفند ۱۴۰۱ اعلام کردند «سند بسیار مهم همکاری‌های مشترک امنیتی میان دو کشور» ایران و عراق در جریان سفر علی شمخانی، دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی به بغداد امضا شده است و عراق متعهد شده که فعالیت احزاب کردستان ایران در اقلیم کردستان عراق را متوقف کند.

گفته شده این توافق‌نامه در مراسمی با حضور محمد شیاع السودانی، نخست‌وزیر وقت عراق امضا شد که ایران تهدید کرده در صورت عدم تحقق مفادش، «راسا» به مقابله با احزاب کردستان ایران مستقر در اقلیم می‌پردازد.

۶ شهریور ۱۴۰۲، ناصر کنعانی، سخنگوی وقت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی، بدون اشاره به جزئیات، دولت عراق را تهدید کرد که در صورت عدم «خلع سلاح» احزاب کردستان ایران در اقلیم کردستان تا ۲۸ شهریور، جمهوری اسلامی خود دست به اقداماتی خواهد زد.

کنعانی اعلام کرد که مهلت اجرای توافق امنیتی بین ایران و عراق در مورد «خلع سلاح» احزاب کرد ایرانی در اقلیم کردستان عراق، ۲۸ شهریور است و «این مهلت به هیچ وجه تمدید نمی‌شود.»

با ادامه‌دار شدن تهدید احزاب کرد از سوی جمهوری اسلامی، وزیر خارجه عراق، ۲۲ شهریور در سفر به تهران گفت این احزاب به اردوگاه‌های پناهندگان منتقل می‌شوند که زیر نظر سازمان ملل است.

۱۱ اسفند ۱۴۰۲ هم شبکه خبری «روداو» به نقل از یک منبع در وزارت کشور عراق گزارش داد این کشور دستور ابطال گذرنامه مصطفی هجری، مدیر اجرایی حزب دمکرات کردستان ایران را صادر کرده است.

بر اساس این گزارش، ابطال گذرنامه هجری پس از برگزاری نشست کمیته مشترک امنیتی عراق و جمهوری اسلامی صورت گرفته است و قرار شده گذرنامه عراقی ۷۶ نفر دیگر از کادرهای احزاب کردستان ایران هم باطل شود.

گفته می‌شود حزب دموکرات کردستان ایران، پیش‌تر مقرهای خود در مناطق مرزی به‌طور کامل تخلیه کرده بود. این مقرها توسط خود نیروهای این حزب منفجر شده‌اند. نیروهایی که در مقرهای مرزی مستقر بودند، اکنون به پایگاه‌های نیروهای مرزبانی عراق رفته‌اند و قرار است به اردوگاه‌هایی تحت نظارت سازمان ملل متحد انتقال داده شوند.

رسانه‌های محلی در اقلیم کردستان عراق در گزارش‌هایی از استقرار دائمی نیروهای گارد مرزی عراق در این مناطق و برافراشتن پرچم عراق در محل مقرهای تخلیه‌شده احزاب مخالف جمهوری اسلامی خبر دادند. این گزارش‌ها از کارگذاشتن دوربین‌های حرارتی برای نظارت بر این مناطق توسط نیروهای مرزبانی عراق خبر می‌دهند.

سه منبع مطلع نزدیک به حزب دموکرات کردستان ایران در گفت‌وگو با رادیو فردا، تخلیه اردوگاه‌های این حزب را تایید کرده‌اند. بر اساس اطلاعات به‌دست آمده از آن‌ها، اردوگاه «گرده‌چال» در اربیل به‌طور کامل تخلیه شده است. از سوی دیگر، بنا به درخواست حزب دموکرات کردستان (حزب بارزانی) و دستگاه‌های امنیتی اربیل، نیمی از اردوگاه «جزنه‌کان» اربیل که در اختیار نیروهای حزب دموکرات کردستان ایران بود، تخلیه شد و قرار است نیم دیگر آن هم طی روزهای آینده تخلیه شود.

افراد مطلع در پاسخ به‌سئوال رادیو فردا در مورد مکان جدید استقرار این نیروها و خانواده‌های‌شان، گفتند: «نیروهای حزب دموکرات کردستان ایران و خانواده‌های آن‌ها که در این اردوگاه‌ها مستقر بودند فعلا به شهر اربیل رفته‌اند و هنوز اردوگاه جدیدی برای آن‌ها برپا نشده است.»

این منابع نزدیک به حزب دموکرات کردستان ایران، در گفت‌وگو با رادیو فردا، ضمن اشاره به تخلیه کامل اردوگاه «آزادی» و اردوگاه «زویه‌اسپی» در کویسنجق که در اختیار حزب دموکرات کردستان بودند، از تخلیه کامل قلعه دموکرات در کویسنجق نیز خبر دادند. قلعه دموکرات تا کنون دوبار هدف حملات موشکی سپاه پاسداران جمهوری اسلامی قرار گرفته‌است.

این پایگاه به اتحادیه میهنی کردستان (حاکم بر استان سلیمانیه) تحویل داده شده است. بر اساس اطلاعات رسیده به رادیو فردا، نیروها و خانواده‌هایی که در این سه پایگاه بودند فعلا به شهر سلیمانیه منتقل شده‌اند.

به گفته این افراد، این تخلیه‌ها با درخواست دولت اقلیم کردستان عراق «حزب دموکرات کردستان و اتحادیه میهنی کردستان» صورت گرفته است.

یک منبع مطلع که نخواست نامش فاش شود، پیش‌تر در این باره به رادیو فردا، گفته بود: «پروسه خروج و انتقال این احزاب از مرزهای مشترک اقلیم کردستان عراق با ایران در حال عملیاتی شدن است و این احزاب مقرهای خود در مرزها را به‌طور کامل تخلیه کرده‌اند.»

این منبع در پاسخ به سؤال رادیو فردا در مورد خلع سلاح احزاب، به این مسئله اشاره کرد که «در زمان بروز اختلاف میان دو جریان کومله در شهریور ماه امسال که به اعلام شکست اتحاد میان دو جریان کومله و اعلام جدایی مجدد حزب کومله زحمتکش کردستان انجامید، نیروهای امنیتی اقلیم کردستان که به منظور برقراری

امنیت به پایگاه‌های آنان رفته بودند، وسایل این احزاب را با خود بردند اما مشخص نیست این‌که این وسایل شامل سلاح‌های آن‌ها نیز باشد.»

احزاب کرد مخالف جمهوری اسلامی، در اردوگاه‌هایی در نزدیکی شهرهای سلیمانیه و اربیل در اقلیم کردستان عراق مستقر هستند.

این احزاب، علاوه بر اردوگاه‌های خود در داخل خاک اقلیم کردستان که محل اسکان نیروها و خانواده‌های آن‌ها هستند، دارای مقرهایی در مرزهای ایران با اقلیم کردستان عراق نیز هستند که تنها افراد مسلح در این مقرها مستقر هستند. فاصله این مقرها با خاک ایران و پایگاه‌های جمهوری اسلامی ایران از دو تا سه کیلومتر است، به‌طوری‌که به گفته یک منبع آگاه، «دو طرف با چشم غیرمسلح، قادر به مشاهده تحرکات یکدیگر هستند.»

برای مثال، اردوگاه «کومله سازمان کردستان حزب کمونیست ایران» در روستای «زرگویز» در نزدیکی شهر سلیمانیه قرار دارد. در داخل این اردوگاه نیز مرکز درمانی، مهد کودک، پارک، کتابخانه، سالن اجتماعات و سالن ورزشی برای استفاده شهروندان عادی وجود دارد. مختصات این اردوگاه به گونه‌ای است که مرز و دیوار آن‌چنانی بین آن با محل زندگی شهروندان در روستای زرگویز نیست، به‌طوری‌که مردم روستا نیز از امکانات این اردوگاه استفاده می‌کنند. در این درمانگاه، آمبولانس‌های وزارت بهداشت اقلیم کردستان عراق فعالیت می‌کنند، از این رو، مردم روستای زرگویز که همگی از اهالی اقلیم کردستان هستند، از مراجعه‌کنندگان اصلی این مرکز درمانی هستند. همزمان، فرزندان خانواده‌های پیشمرگ‌ها از مدرسه این روستا برای تحصیل استفاده می‌کنند. روابط بین مردم منطقه با پناهندگان سیاسی و پیشمرگ‌ها در این روستا بسیار صمیمانه و دوستانه است، به‌طوری‌که مدیریت اردوگاه عملاً مسئولیت تامین آب و برق برخی از خانواده‌های اطراف اردوگاه را که از شهروندان اقلیم کردستان عراق هستند، برعهده گرفته است.

جالب است که گورستان مردم روستای زرگویز، اعضای حزب و خانواده‌های آن‌ها نیز مشترک است و در داخل اردوگاه قرار دارد. با توجه به این نکات، می‌توان به این نتیجه رسید که هدف قرار دادن اردوگاه کومله، سازمان کردستان حزب کمونیست ایران عملاً به معنی حمله به مردم روستای زرگویز است.

اما واقعیت این است که محبوبیت کومله- سازمان کردستان حزب کمونیست ایران، صرفاً به این روستا محدود نیست، بلکه کومله یک جریان اجتماعی هم در کردستان ایران و هم در کردستان عراق است. بسیاری از نهادهای سیاسی و شخصیت‌های سیاسی و اجتماعی اقلیم کردستان از کومله دفاع می‌کنند چرا که کومله در گذشته و در دوران صدام حسین و هم دوره بعد از آن، به مردم کردستان و نیروهای سیاسی چپ آن کمک‌های شایانی رسانده بود. بنابراین، این رابطه دوستانه، یک رابطه قدیمی و تقریباً جا افتاده است.

حتی اتحادیه میهنی به ناچار و با فشار دولت عراق، تن به جابه‌جایی نیروی اپوزیسیون کرد ایران داده است. به عبارت دیگر، زورش به دولت عراق نمی‌رسد.

به‌علاوه شناختی که من از جریان دارم کومه‌له صرفاً اردوگاه نشین نبوده و از این مکان‌ها به‌عنوان یک نماد سیاسی استفاده کرده است و اکنون نیز به‌نظرم این جابه‌جایی چندان تأثیری در مبارزه این نیرو و حتی نیروی پیشمرگ ندارد. حتی به‌نظرم بحث خلع سلاح نیز در این جابه‌جایی چندان جایی ندارد. کومه‌له سال‌هاست مبارزه مسلحانه نمی‌کند چرا که جنبش‌های اجتماعی و مبارزات طبقاتی و مدنی در ایران به‌ویژه در کردستان به حدی گسترده شده است که فعلاً نیازی به مبارزه مسلحانه ندارد. البته زمانش برسد این مبارزه نیز به‌عنوان یک تاکتیک مدنظر این جریان قرار خواهد گرفت.

*جدیدترین اطلاعیه کومه‌له، در پایان این مطلب ضمیمه است.

نتیجه‌گیری

آنچه گفته شد به خصوص به نقل از رسانه‌های مختلف، بیش‌تر تبلیغی و جنگ روانی است. امروز ژورنالیسم رسمی چه در غرب و چه در شرق، ارزش خبرسانی درست را از دست داده است و به همین نباید نباید به اخبار و تحلیل‌های رسانه‌ها رسمی و یا غیررسمی راست توجه کرد و جدی گرفت.

به‌علاوه تلاش برای خلع سلاح و انتقال احزاب و سازمان‌های سیاسی اپوزیسیون به کمپ‌ها از جانب حکومت جمهوری اسلامی ایران، تلاشی نه از سر قدرت، بلکه از استیصال و ترس از تأثیر آن‌ها در مبارزات مردم کردستان است.

جمهوری اسلامی ایران قصد دارد با همکاری طرفدارانش در عراق و اقلیم کردستان عراق، همان سناریوی سیاهی که بر علیه سازمان مجاهدین خلق ایران در عراق طراحی کرده بود اکنون برای این سازمان‌های کردی را تکرار کند. اما تا کنون موفق به انجام این کار نشده است. به‌علاوه دست‌کم بخشی از اپوزیسیون کرد ایرانی در میان بخشی از مردم کردستان جایگاه خاصی دارد و مورد احترام است. به‌همین دلیل، نیروهای وابسته به جمهوری اسلامی در عراق، آن سیاست‌های جنایت‌کارانه و تروریستی که علیه مجاهدین خلق به کار گرفتند نمی‌توانند علیه اپوزیسیون کرد ایرانی هم تکرار کنند.

اما آن دوره اپوزیسیون سرنگونی‌طلب و آزادی‌خواه و چپ حملات تروریستی نیروهای طرفداران جمهوری اسلامی به مجاهدین را محکوم نکردند و از کنارش گذشتند. امیدواریم همین ماجرا را درباره اپوزیسیون کرد نیز تکرار نکنند.

در چنین وضعیتی، حیرت‌انگیز آن است که هنوز شخصیت‌ها و همه احزاب و سازمان‌های چپ و آزادی‌خواه و لیبرال جمهوری اسلامی، این اقدامات مشترک جمهوری اسلامی ایران و اقلیم کردستان عراق و دولت عراق علیه نیروهای اپوزیسیون کرد عراق در اقلیم کردستان را محکوم نکرده‌اند. در حالی که محکوم کردن تروریسم و سرکوب و سانسور جمهوری اسلامی ایران چه در داخل و چه در خارج کشور باید قاعدتاً وظیفه آگاهانه و داوطلبانه همه انسان‌ها فعال سیاسی، فرهنگی و اجتماعی و همچنین همه سازمان‌ها و نهاد و احزاب اپوزیسیون جمهوری اسلامی باشد اما متأسفانه چنین نیست و این‌هم نشان بزرگی از تفرقه و خودمحروربینی اپوزیسیون ماست! بی‌تردید نفع چنین نگرشی به جیب جمهوری جهل و جنایت و تروریسم جمهوری اسلامی ریخته می‌شود!

از سوی دیگر، نیروهای جمهوری اسلامی به مناسبت دومین سالگرد جنبش «زن، زندگی، آزادی» در کردستان و سراسر ایران به حال آماده‌باش درآمده‌اند و تعدادی را دستگیر کرده‌اند تا زهرچشم از جامعه بگیرند.

مطابق گزارش‌های سازمان حقوق بشر کردستان «هنگاو»، طی پنج روز منتهی به روز پنج‌شنبه، ۱۵ شهریور، ده نفر در منطقه بلبان‌آباد شهرستان دهگلان استان کردستان، چهار نفر در مهاباد، سه نفر در اشنویه و سه نفر در پیرانشهر در آذربایجان غربی بازداشت شدند.

علت بازداشت این افراد اعلام نشده و همه آن‌ها به مکان‌های نامعلوم منتقل شده‌اند. هنگاو اسامی بازداشت‌شدگان را جمیل محمدی، شادمان محمدی، فواد محمدی، محمد محمدی، میثم حاجی مجید، سمیر محمدی، پدram محمدی، ماردین باقری و دو شهروند کرد دیگر با نام خانوادگی باقری در بلبان‌آباد از توابع دهگلان قید کرده است.

عادل کاکه، امید احمدنژاد، دیاکو عزیزی، لقمان و سیامند زنگی، روز چهارشنبه در اشنویه و سعدون شریفی، وحید ابوبکری، علی‌حسین‌پور و سلیمان چوپانی نیز در پیرانشهر بازداشت شده‌اند.

بر اساس این گزارش‌ها، نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی، روز دهم شهریور نیز به محل سکونت دو خانواده دادخواه در مهاباد، رامیار ابوبکری برادر ۱۶ ساله زانیار ابوبکری، جوان معترضی که در جریان اعتراضات جان باخت و سیاوش سلطانی فرزند کبری شیخه، دیگر معترض جان‌باخته، حمله کردند.

یک منبع مطلع به سایت کردپا گفته که هجوم نیروهای امنیتی ساعت ۳ بامداد و بدون ارائه حکم قضایی بوده و آن‌ها در حین بازداشت رامیار ابوبکری، پدر و مادر وی را مورد ضرب و شتم قرار دادند.

خبرگزاری هرانا و وبسایت حقوق بشری کردپا نیز گزارش‌هایی درباره شماری از این بازداشت‌شدگان منتشر کرده‌اند.

در چهل و پنج سال گذشته، جمهوری اسلامی هرگز در کردستان احساس امنیت نکرده و همواره این منطقه در زیر سرکوب و میلیتاریسم قرار داده است. چرا که کردستان سنگر آزادی ایران پس از انقلاب ۵۷ تبدیل شده است. به‌علاوه مهم‌تر از همه، مردم کردستان حزب یافته و پیکارگر و حق‌طلب هستند. بنابراین، با جابه‌جایی احزاب اپوزیسیون کرد در اقلیم کردستان عراق، به هیچ وجه تأثیری در روحیه مبارزه‌گری و سرنگونی‌طلبی مردم کردستان و سایر نقاط ایران ندارد. احزاب شاید از بین بروند اما مردم آزادی‌خواه و حق‌طلب و جنبش‌های مردمی باقی می‌مانند و با هر نسیمی شعله‌ور می‌گردند.

جمعه شانزدهم شهریور-سنبله-۱۴۰۳-ششم سپتامبر ۲۰۲۴

ضمایم:

*سناریوی خلع سلاح نیروهای مسلح احزاب کرد ایرانی در اقلیم کردستان عراق! بهرام رحمانی؛ پنج‌شنبه بیست و

سوم شهریور ۱۴۰۲-چهاردهم سپتامبر ۲۰۲۳

لینک این مطلب در شبکه سپیده دم افغانستان:

<https://sapidadam.com/posts/jahan/10732>

* اطلاعیه کمیته مرکزی کومه له

در رابطه با انتقال اردوگاه کومه له در اقلیم کردستان

مردم مبارز کردستان!

با قریب گذشت نزدیک به دو سال از امضاء توافق نامه ننگین امنیتی دولتهای ایران و عراق، سرانجام پروسه اجرای مرحله اول یکی دیگر از مفاد احتمالی این توافق نامه به اجراء درآمد. در این مرحله جمعی از افراد و خانواده های کومه له مستقر در اردوگاه زرگوئیز علیا به عنوان شروع پروسه انتقال کامل، به سورداش، مکانی ۴۰ کیلومتری زرگوئیز و در مجاورت شهر دوکان در اقلیم کردستان منتقل شدند. این جمع قرار است در محل جدید مستقر شوند، تا منازل و تاسیسات لازم در آن برای اسکان بقیه خانواده‌ها و افراد هم آماده شود. که این رویداد از طریق رسانه های جمعی اقلیم کردستان و شبکه های اجتماعی انعکاس خبری وسیعی پیدا کرد و نگرانی هائی را در میان مردم کردستان ایران و بویژه خانواده‌های رفقای ما در داخل کشور دامن زده است. برای روشن شدن جزئیات این رویداد توجه مردم مبارز کردستان را به نکات زیر جلب می کنیم:

یک: ما طی ۳۰ سال گذشته، بارها و در هر فرصتی بر این واقعیت تاکید کرده ایم که اولاً، به دلایل سیاسی، مبارزاتی و اجتماعی روشنی اولویت ما نه مبارزه مسلحانه، بلکه گسترش مبارزات سیاسی و مدنی در کردستان ایران است. این سیاست از روی ارزیابی ما از تغییر شرایط اجتماعی، در ایران و کردستان ناشی شده است. اعتصاب عمومی تابستان سال ۱۳۸۴ در اعتراض به کشته شدن جنایتکارانه "شوانه سید قادری" در شهر مهاباد بویژه از این لحاظ که فراخوان این اعتصاب صرفاً به دعوت کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) صورت گرفت، در یک آزمون اجتماعی به ما این اطمینان خاطر داد که راه درستی را انتخاب کرده ایم.

دوم: مکان استقرار تشکیلات علنی ما در اقلیم کردستان متأسفانه همواره منطقه ای ناامن بوده است. تروریسم جمهوری اسلامی در این منطقه به شدت فعال بوده و صدها نفر از اعضاء و هواداران احزاب سیاسی اپوزسیون کورد مستقر در کردستان عراق و از جمله شماری از رفقای ما قربانی این تروریسم شده اند، جانباخته اند و یا زخمی شده اند. اگر زیاد به گذشته دور بر نگردیم، در همین دوره شاهد ظهور داعش و گروههای اسلامگرای تند رو کردی نظیر جند الاسلام و انصار الاسلام و داعش و غیره بوده ایم که همه می دانند بویژه به خون سر کمونیستها تشنه هستند. از اینرو ما گفته ایم که سازمان ما در این منطقه برای دفاع از خود یک بازوی مسلح دارد. از آنجا که این ناامنی هنوز بر قرار است و ما حق دفاع از خود را تا همین اکنون برای خود مفروض می دانیم. بعلاوه داشتن سلاح در اقلیم کردستان و در عراق بطور کلی در چهارچوب ضوابط تعیین شده، پذیرفته شده است. در قضیه خلع سلاح که این روزها بسیار بر سر زبانها است، ما مقادیر نسبتاً انبوهی از سلاح های سنگین و نیمه سنگین خود را که سالها انبار کرده بودیم و برای ما کاربرد عملی نداشتند به امانت در اختیار اتحادیه میهنی کردستان قراردادده ایم.

سوم: مفاد قرارداد امنی دولتهای ایران و عراق تا همین اکنون آشکار نشده است. تنها سخنگویان دو دولت در فرصتهای مختلف اشاراتی به محتوی آن داشته اند. که بخشی از این اظهارات در چهارچوب تبلیغات و جنگ روانی و غیره قرار می گیرد. اما به نظر می رسد که حد اقل انتقال اردوگاههای اپوزسیون به مکان دومی بخشی از این توافق نامه بوده باشد. طی گفتوگوهای مفصلی که در یکی دو سال گذشته با مسئولین اقلیم کردستان عراق داشته ایم، تلاش کردیم که آنها را متقاعد کنیم، موجبی برای انتقال این اردوگاهها وجود ندارد و تاکید کردیم که ما جدا از صرف نظر کردن آنان، مطابق سیاست عمومی خود اردوگاه را غیر نظامی کرده بودیم، در نشستی که اخیراً نمایندگان ما و دو گروه دیگری که به نام کومه له فعالیت می کنند، با هیاتی از جانب دولت عراق در شهر سلیمانیه داشتیم، آنها تنها انعطاف ملموسی که از خود نشان دادند این بود که رفقای ما می توانند به عنوان شهروند در شهرهای اقلیم کردستان ساکن شوند، بدین ترتیب گفتوگو به بن بست رسید. به دنبال آن گفتوگو و دیالوگ را با

نمایندگان اتحادیه میهنی ادامه دادیم که تا بلکه به راه حلی میانی دست پیدا کنیم. در این آخرین مرحله گفتوگوها یادآور شدیم که اصرار جمهوری اسلامی بر گروه‌های اپوزسیون با این درجه از پیگیری ربطی به خطرات امنیتی که از اقلیم کردستان از طریق ما متوجه جمهوری اسلامی باشد، ندارد، بلکه بخشی از یک جنگ روانی است که بر علیه مردم کردستان ایران و بی اعتبار کردن هرچه بیشتر حکومت اقلیم کردستان عراق در دو سوی مرز بر اه انداخته شده است. رژیم ایران می خواهد مناسبات عاطفی و همبستگی تاریخی و مبارزاتی بین دو بخش یک ملت را تخریب کند. بدون شک دود چنین سیاستی به چشم اتحادیه میهنی کردستان هم خواهد رفت. ما تاکید کردیم که بنا به مصالح دراز مدت خودتان هم که شده است، نباید به ابزار اجرای این سیاست تبدیل شوید. متأسفانه این گفتوگوها هم سرانجام به بن بست رسیدند و علیرغم مقاومت دو ساله ما تصمیم به انتقال مرحله بندی شده کمپ های زرگویز ، بانه گهوره و زرگویزله گرفته شد.

چهارم: علیرغم این رویداد اخیر، ما براین باور هستیم که حکومت اقلیم کردستان می تواند، از این پس نیز خط قرمزهایی برای درخواست ها و فشارهای جمهوری اسلامی و نماینده آن دولت عراق تعیین کند. ما می دانیم که دولتهای ایران و عراق و ترکیه ، با اعمال این فشارها هدف مشترکی را تعقیب می کنند و در یک هماهنگی عملی با همدیگر کار می کنند، آنها نفس مبارزه مردم کردستان برای کسب حق تعیین سرنوشت را خطری برای حال و آینده سیاسی خود می دانند و از شکل گیری هرگونه همبستگی ملی و مبارزاتی که هدف جدائی هم نداشته باشند، به شدت نگران هستند. آنها مشاهده کرده اند که چگونه در مقاطع مختلف این مردم در غم و شادی همدیگر شریک بوده اند و در قبال این همبستگی از جان گذشته اند. با درک این واقعیت می توان در عین اینکه لزومی به تحریک تخصصات زودرس باشد، در عین اینکه مناسبات سیاسی، تجاری و بازرگانی خود را با جمهوری اسلامی ایران حفظ می کنند، اما در عین حال مرزهایی را هم برای دست اندازی های این رژیم در امور داخلی خود تعیین نمایند. بدون شک چنین سیاستی خود آنها را تقویت خواهد کرد.

پنجم: واقعیت این است که ریشه ما و حتی بسیاری از جریانات دیگر در جامعه کردستان ایران است. استقرار تشکیلات علنی ما در مکانی به نام زرگویز تنها یک نماد است. احزابی که این روزها این چنین مورد بی مهری مقامات اقلیم کردستان قرار می گیرند، همانهایی هستند که طی سالهای گذشته با فراخوانهای خود، آکسیونهای توده ای بزرگی را سازمان داده اند. در جریان چند ماهه نخست انقلاب ژینا چند بار میلیونها نفر به فراخوان جمعی این احزاب، دست به اعتصاب عمومی سیاسی زدند، همین نفوذ اجتماعی است که جمهوری اسلامی را این چنین هراسان کرده است و به انتقال ما از یک نقطه به ۴۰ کیلومتر آن طرف تر دلخوش کرده است که گویا از این طریق اراده رزمندگان ما را در ادامه راه سرفرازانه‌ای که درپیش گرفته اند، تضعیف خواهد کرد، فعالیت کومه له در هر جغرافیای، با پشت گرمی مردم مبارز کردستان و سیاستهای مسئولانه و اصولی پا به پای پیشرفت مبارزات حق طلبانه مردم در ایران و کردستان ادامه می یابد.

ششم: به دومین سالگرد انقلاب "زن، زندگی ، آزادی" که جرقه آن از کردستان انقلابی و شهر زادگاه "ژینا امینی" شهر سقز، زده شد نزدیک می شویم. از هم اکنون اقداماتی برای برگزاری این سالگرد در داخل کشور و بویژه کردستان آغاز شده است. جمهوری اسلامی برای ایجاد روحیه ناامیدی و خلل در اراده مشترک مردم کردستان در نمایش مجدد اتحاد و همبستگی مبارزاتی در سالگرد انقلاب "ژینا" آگاهانه و هدفمند ، انتقال بخشی از نیروهای کومه‌له و دو نیروی سیاسی دیگر را در دستور کار گذاشت و توسط اتحادیه میهنی آنرا عملی کرد. جواب سیاسی، مبارزاتی و درخور جنبش "ژینا" و تقابل با اهداف جمهوری اسلامی در اقدام مورد نظرش در تغییر مکان احزاب

سیاسی، برگزاری هرچه شکوهمندتر سالگرد این انقلاب در اشکال مختلف و متحدانه در داخل کشور و بویژه کردستان و تظاهرات و راهپیمایی گسترده و هماهنگ در خارج از کشور است. شکی نیست که این روزها هم با اتحاد، همبستگی و مبارزه هماهنگ مردم مبارز و تسلیم ناپذیر کردستان و همکاری احزاب سیاسی سپری خواهد شد و روزهای پایانی عمر جمهوری اسلامی هم نزدیکتر خواهد شد.

کمیته مرکزی کومه له

(سازمان کردستان حزب کمونیست ایران)

۰۶/۰۹/۲۰۲۴